

DRAUGAS

LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWS

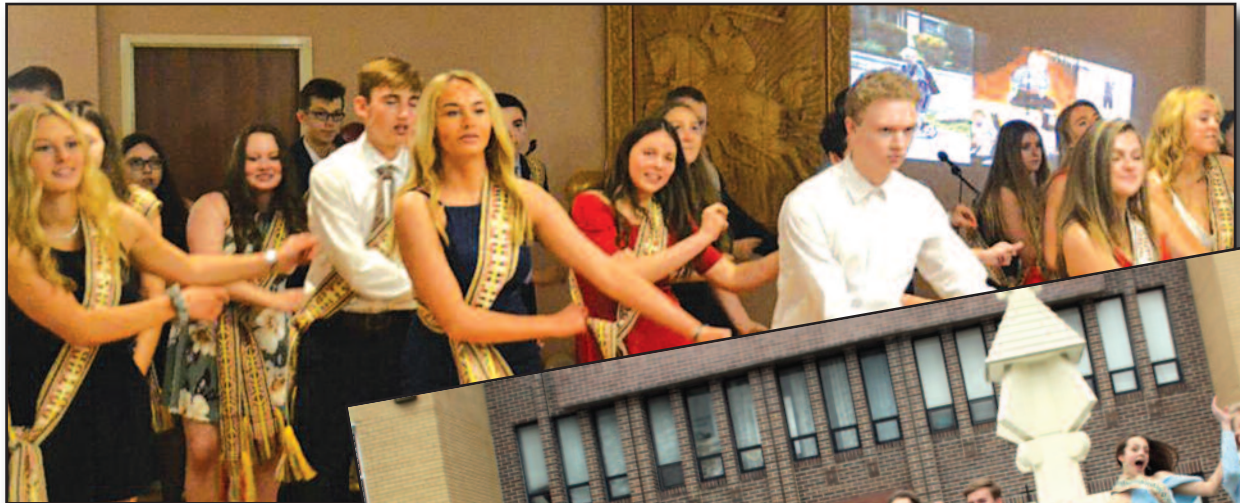
ANTRADIENIS–TUESDAY, GEGUŽĖS–MAY 21, 2019 • Vol. CX NR. 59

Kaina 1.50 dol.

PERIODICALS

NEWSPAPER - DO NOT DELAY - Date Mailed 05-20-2019

Iki 110-ojo DRAUGO gimtadienio liko 52 dienos

**Atsisveikinimas
– iškilmingai,
smagiai,
su gauduliu**

Sudie, mokykla, atsisveikiname linksmi.
Živilės Gurauskienės ir Viktorijos Šileikos nuotraukos

ŠIAME NUMERYJE:

„Lietuvėlė“ užbaigė
mokslo metus – 4 psl.

„Laumė“ tautiniais šokiais garsina
Lietuvą – 6 psl.

DRAUGAS
Mano laikraštis
nuolatinis,
patikimas,
mus rišantis.

Lituanistinėse mokyklose nuaidėjo ir džiaugsminga, o kartu ir šiek tiek graudi Paskutinio skambučio šventė – abiturientų išleistuvės. Praėjusį šeštadienį, gegužės 18 dieną su Čikagos ir Maironio lituanistinių mokyklų bendruomenės šventė dešimtokų palydas. Šį kartą mokytojai su savo mokiniais atsisveikino ne tik vasarai, kaip iki šiol būdavo, bet visam laikui. Pedagogai „sudie“ tarė su viltimi, kad mokykloje praleistas laikas

vaikams suteikė ne tik reikalingų žinių, bet ir daug gerų emocijų. Kaip ir dera tokią neeilinę šventę, išlydimiems dešimtokams negailėta nuoširdžių ir prasmingų palinkėjimų. Netrūko gaudulio ir džiaugsmo, kad nuo šiol viskas bus kiek kitaip – nebereikės šeštadienio rytais skubėti į mokyklą, o joje praleistas laikas su mokytojais ir draugais keliaus į šviesiausių prisiminimų „laikmeną“.

– 5 psl.

KURĮ RINKSIME?

Esame prezidento rinkimų tiesiojoje – dar kelios dienos, ir žinosime, kas S. Daukanto aikštės rūmuose pakeis dvi kadencijas dirbusią prezidentę D. Grybauskaitę.

Specialiai „Draugui“ iš Vilniaus – pokalbiai su antrojo rinkimų turo kandidatais Ingrida Šimonyte ir Gitanu Nausėda – 10 psl.

„Tik vienas dalykas gali svajonę padaryti neįgyvendinamą: tai baimė, kad nepasiseks.“ – Paulo Coelho.

NUOMONĖS IR KOMENTARAI

Mintys po referendumo

VITALIJA DUNČIENĖ

Pradžioje papasakosiu istoriją apie du brolius: Petrą ir Povilą – kartu kentusius sovietų, nacių okupacijas po savo gimtinės stogu Lietuvoje.

Petras kažkur pradingo kartu su besitraukiančia vokiečių armija. Jų gimtus namus užplūdo sovietų kariai ir sielvartas dėl nežinia kur dingusio brolio. Sovietų armija neužsibuvo jų kaimelyje – nudundėjo į vakarus. Brolių kaime pradėjo kurtis tarybinis gyvenimas. Povilas kurį laiką slapstėsi, kad jo nepaimtų į sovietinę armiją ir neišsiųstų į frontą. Vėliau įkliuvo saugumui ir rankas, buvo tardomas, kankinamas: reikalavo išduoti, kur yra jo brolis Petras. Saugumas įtarė, kad Petras partizanauja. Povilas nežinojo, kur yra jo brolis, bet saugumas juo netikėjo. Povilas atsidūrė kalėjime, vėliau – tremtyje. Grįžęs iš tremties Povilas aplinkiniais keliais sužinojo, kad jo brolis pasiekė JAV ir sėkmingai įsikūrė šioje šalyje. Povilas džiaugėsi brolio sėkme. Tuo tarpu Povilui sekėsi šiek tiek sunkiau. Iš tremties grįžo sugadinta sveikata. Jo namuose gyveno svetimi žmonės. Be namų, be sveikatos, be išsilavinimo, be specialybės, su kalinio įrašų dokumentuose kabinosi į gyvenimą kaip tik galėjo. Abu broliai sukūrė šeimas, išaugino ir išmokė vaikus. Abu broliai kovėsi dėl Lietuvos laisvės: Petras – prie Baltųjų rūmų, Povilas – prie televizijos bokšto. Abu dar galėjo pasidžiaugti atgauta Lietuvos laisve.

Tuo metu, kai Petro vaikai sėkmingai kūrė karjeras JAV, Povilo vaikai pasijuto stovintys ant lūžtančio ledo. Subyrėjo kolūkiai, pradėjo užsidarinėti gamyklos, žmonės būdavo paleidžiami „atostogauti“ po kelis mėnesius iš eilės, bet valgyti reikėjo kasdien ir mokesčius už elektrą, vandenį ir kitus patarnavimus mokėt kiekvieną mėnesį. Pradėjo visko trūkti. Vienas Povilo sūnus bandė griebtis verslo. Nesėkmė. Bankrotas. Neišmokėtos skolos. Noras užsimiršti nors trumpam vartojant alkoholį. Po ilgų ir skausmingų apmastymų buvo prieita prie išvados, kad beliko vienintelė išeitis – emigruot. Pagaliau Povilo sūnus atkeliauja į JAV. Petro vaikai nesupranta, kaip jų pusbrolis galėjo išvykti iš laisvos Lietuvos į užsienį – tai jiems atrodė kaip tėvynės išdavystė. Petro sūnūs už savo pusbrolių jautėsi daug pranašesni. Pusbrolių slaptai praminė „tarybuku“ ir kaskart susitikę pasidomėdavo, kada jis ruošiasi keliauti namo. Tuo tarpu Povilo sūnus, žinodamas, kokia situacija jo laukia namuose, sukandęs dantis dar smarkiau puldavo dirbti bet kokius darbus, kad tik galėtų pagelbėti savo namiškiams. Norėdamas jaustis kuo saugiau naujoje šalyje, norėdamas aplankyti savo senstančius tėvus, Povilo sūnus priėmė JAV pilietybę.

Laisva Lietuvos valstybė nusprendė surūšiuoti Petro ir Povilo vaikus. Lietuva, pripažindama Petro, jo vaikų ir vaikaičių nuopelnus Lietuvai, padovanojo jiems Lietuvos pilietybę. Lietuvos valdžia šiuo gestu pasiuntė žinią Petro šeimai: Lietuva yra jums dėkinga už jūsų pagalbą Lietuvai; Lietuva jus laiko savais; Lietuva jus myli, jūsų laukia; Lietuva jums ir jūsų palikuonims visada pasakys: „welcome home“. Tuo tarpu Lietuvos valdžia, sužinojusi, kad Povilo sūnus priėmė JAV pilietybę, iš jo atėmė Lietuvos pilietybę, pasiųsdama jam žinią, kad tu toks Lietuvai

esi NEbereikalingas; Lietuva tavęs nebelaiko savu; Lietuva tave laiko išdaviku. Lietuvos sprendimas surūšiuot JAV lietuvius į gerus/savus ir blogus/nereikalingus išvarė dar didesnę bedugnę tarp Petro ir Povilo vaikų. Povilo sūnus pasijusdavo savu, gerbiamu ne tarp savo pusbrolių ar bendratautiečių, o tarp emigrantų iš Rytų Europos. Galbūt valdantiejiems principas „skaldyk ir valdyk“ yra naudingas šalies viduje, bet užsienyje lietuvių skaldymas turi tik vieną pasekmę: kur kas greitesnis abiejų grupių nutautėjimas.

Ir štai ketvirtį amžiaus pragyvenusi laisva Lietuva nutarė atsiklausti savo piliečių dėl „galimybės lietuvių kilmės Lietuvos piliečiams išlaikyti Lietuvos pilietybę užsienyje“. Klausydama aršios agitacijos „prieš“ ir „už“ galimybę išlaikyti Lietuvos pilietybę užsienyje protu suvokiau, kad referendumas neįvyks, o jeigu ir įvyks, tai dauguma pasisakys prieš tokią galimybę. Logiškai būsimus rezultatus žinojau, bet tikėjausi stebuklo. Deja, stebuklas neįvyko. VRK duomenimis, „už“ balsavo 927 410 rinkėjų. Tam, kad Konstitucija būtų pakeista, pataisą privalėjo palaikyti ne mažiau kaip 1.236.203 rinkėjai, tai yra, daugiau kaip pusė visų rinkimų teisę turinčių piliečių. Galima ramintis, kad net 900 000 Lietuvos piliečių balsavo už lietuvių išsaugojimą Lietuvai. Ačiū jiems.

Deja, realybė yra tokia, kad neatėję balsuoti ir balsavę „prieš“ šventė savo pergalę. Deja, man šiandien labiausiai gaila Lietuvos, kuri yra tikra šio referendumo pralaimėtoja. Skelbiama, kad Lietuvos valdžia kasmet atima Lietuvos pilietybę apytikriai iš 1000 etninių lietuvių. Tik pagalvokit – kiek Lietuva per visą nepriklausomybės laikotarpį išnaikino savo vaikų ir jų palikuonių. Ir manęs nei kiek nedžiugina statistika, skelbianti, kad pastaraisiais mėnesiais į Lietuvą imigruoja daug slavų tautos atstovų.

Noriu padėkoti Amerikos žemyne gimusiems ir augusiems lietuviams Arūnui Pemkui, Vytui Čuplinskui (gal buvo ir daugiau tokių žmonių, tik aš jų nemačiau), kurie su stulbinančia išmintimi debatuose „dėl galimybės išsaugoti Lietuvos pilietybę“ Lietuvoje įrodinėjo kiekvieno lietuvio svarbą Lietuvai. Tik tokių žmonių dėka už galimybę išlaikyti Lietuvos pilietybę pasisakė beveik milijonas Lietuvos piliečių. Taip pat dėkoju visiems, kurie kaip nors prisidėjo prie siekio, kad išsipildytų dažnai kartojama Tautiškos giesmės priesaka: „Vardan tos Lietuvos vienybė težydi!“

Deja, skaitant Lietuvos politikos apžvalgininkų piktžiugiškas išvadas, kad „užsienio lietuviams visai nesvarbi nei Lietuva, nei Lietuvos pilietybė, nes jų tik juokingai mažas procentas atėjo balsuoti“, da-

rosi liūdna. Man teko virtualioje erdvėje skaityti Petro vaikų pasisakymus, kuriuose jie, žinodami savo „nuopelnus Lietuvai“, pabrėždavo, kad „lietuviai, palikę Lietuvą po 1991 m., neverti išlaikyti Lietuvos pilietybės, nes jie išdavė laisvą Lietuvą... iš jų pilietybės niekas neatėmė, o jie ją iškeitė į kitą“.

Žinau, kaip smagu yra jaustis ypatingu, nusipelnusiu, reikalingu, naudingu, išmintingu... Suprantu, kad visi turime prigimtinį norą šalia esantį pažeminti, kad patys pasijustume aukštesni ir svarbesni... Bet vis tiek norėtusi paprašyti Petro vaikų ir vaikaičių dar kartą pergaltuoti savo nuostatas: ar jūs tikrai manote, kad jūsų nuopelnai Lietuvai yra tokie didingi ir verti apdovanojimų, o jūsų pusbrolio noras susikurti savo gyvenimą panašų į jūsų yra vertas pasmerkimo ir... jo, kaip Lietuvos piliečio, sunaikinimo? Ar tikrai manote, kad išvadindami savo pusbrolių „sūnumi palaidūnu“, prisidedate prie lietuviškosios vienybės stiprinimo išeivijoje? Ar negalėdamas išgyventi Lietuvoje Povilo sūnus gavo iš tėvo (Lietuvos) savo dalį turto? Ar jis atvažiavęs į JAV linksminosi ir lėbavo, kol baigėsi ištekliai? Ar Lietuva, reikalaujanti atsakyti JAV pilietybės, norint pasijust visaverčiu Lietuvos piliečiu grįžus, prime-na gerąjį Tėvą, kuris savo paklydėliui sūnui nekėlė jokių sąlygų, nereikalavo nieko atsakyti, o tik džiaugėsi jo grįžimu? Ar būtų galima Tėvą vadinti geruoju, gailestinguoju, žinant, kad vieną sūnų „palaidūną“ jis kviečia, priima, apdovanoja, vadina savu, sodina už stalo, o kitam praneša, kad jis tokio „palaidūno“ atsisako, nebelaiko savu, nebepažįsta..?

Žinant, kad net 22 Europos šalys neatima pilietybės iš savo piliečių jiems priėmus gyvenamos vietos pilietybę, bet juos saugo, tausoja ir globoja, apima neviltis. Kodėl mes kitokie? Kiek dar prireiks laiko, kad pamatytume, jog ne priešai ir okupantai sunaikino lietuviškąją Lietuvą, o tai padarėme mes patys dėl savo pasipūtimo, trumparegiškumo, pavydo? Kaip gali išgyventi Tautinė Lietuvos valstybė, kokia ji skelbiasi Lietuvos Konstitucijos antrajame straipsnyje, pradėjusi savo rankomis naikinti lietuvius? Juk šiame referendume nebuvo balsuojama už dvigubos pilietybės įteisinimą, antros pilietybės padovanojimą, o – lietuviškosios pilietybės išlaikymą, Lietuvos akyse išliekant viengubu Lietuvos piliečiu su visomis Lietuvos piliečio teisėmis ir pareigomis.

Žinoma, aš nesitikiu pakeisti nuomonės tų, kurie iš Lietuvos išvyko „teisingu“ laiku, prieš 1991 m., ir jaučiasi teisėtai nusipelnę antrosios Lietuvos pilietybės. Aš tik noriu pakviesti visus Petro ir Povilo palikuonis, šiandien vaikščiojančius svetinga Amerikos indėnų žeme, prisiminti jų liaudies išmintį: „Do not judge your neighbor until you walk two moons in his moccasins“.

REMKIME DRAUGO FONDA Draugo fondas

4545 W. 63rd St., Chicago, IL 60629 • tel: 773-585-9500

www.draugofondas.org

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWSPAPER

Published on Tuesday, Thursday and Saturday

except legal Holidays, Jan. 2nd, and Dec. 26th by

the Lithuanian Catholic Press Society,

4545 W. 63rd Str., Chicago, IL 60629-5532.

Tel.: 773-585-9500. Fax.: 773-585-8284

Periodical class postage paid at Chicago, IL

and additional mailing offices.

Subscription Rates: \$150.00.

GARBĖS PRENUMERATA \$250.00

JAV – metams \$150.00 • 1/2 metų \$80.00 • 3 mėn. \$57.00

Pirma klase – \$340.00 • kartą per savaitę \$240.00

[Kanadą – metams \$390.00 (USD) • 1/2 metų \$210.00 (USD) • 3 mėn. \$110.00 (USD)

] Lietuvą paprastu paštu – metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

Internetinė prenumerata – metams \$99.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA

JAV metams \$95.00 • 1/2 metų \$70.00 • 3 mėn. \$48.00

[Kanadą – metams \$150.00 (USD) • 1/2 metų \$120.00 (USD) • 3 mėn. \$75.00 (USD)

] Lietuvą – metams \$70.00

Mažindami pašto išlaidas, prenumeratos kvitų nesiunčiame. „Draugo“ prenumerata yra mokama iš anksto.

Administracija dirba kasdien nuo 9:00 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.

Redakcija dirba kasdien nuo 8:00 iki 4:00, šeštadieniais nedirba.

Administracija – skelbimai@draugas.org., administracija@draugas.org

Reklama – Audronė Kižytė, audreykizys@gmail.com, 630-805-1404

Vyriausioji redaktorė –

Ramunė Lapas

vyr.redaktore@gmail.com

Redaktorė –

Virginija Petrauskienė

Techninis redaktorius –

Jonas Kuprys

Korektorė –

Dalia Sokienė

Už skelbimų turinį ir kalbą neatsakome.

Straipsnių autorių nuomonė nebūtinai sutampa su redakcijos nuomone.

TELKINIAI

PHILADELPHIA, PA

Linksmą gegužinę „Lietuvėlė“ užbaigė mokslo metus

JUSTINA VERBEJUS

Gegužė pasipuošė žiedais, o kai aplink gražu, norisi džiaugtis gyvenimu, šokti ir dainuoti. Todėl mūsų mokykloje gegužės 4 d. vyko ne pamokos, o linksma gegužinė.

Su gražiais skelbimais, šventiškai papuoštais stalais, gėlėmis visa bendruomenė buvo pakviesta palydėti į gyvenimą pirmąją „Lietuvėlės“ abiturientų laidą ir pasveikint mamytės bei močiutes su Motinos diena. Šventę organizavo mokyklos vadovė Auksė Motto, kuriai esame labai dėkingi. Visi puikiai praleido laiką kartu – žmonės linksmynosi, dainavo, šoko! Šventė paliko nuostabių ir šiltų įspūdžių!

Šventė prasidėjo Tautiška giesme. Visada būdami kartu ir giedodami himną, jaučiamės neįtikėtinai stiprūs ir vieningi, nes kiekviena mūsų bendra šventė mokyklėlėje – tai mažas meilės siuntinys Lietuvai. Kiekvieną šeštadienį mes mokomės lietuvių kalbos, kalbame apie Lietuvą ir galvojame apie mūsų šalį. Ir kaskart suprantame, kad net būdami toli nuo Lietuvos, mes vis tiek galime daug nuveikti jos labui.

Įrodymas – mokyklėlės pirmoji abiturientų laidą. Penki mokiniai: Rokas Stančauskas, Rapolas Maštauskas, Petras Winkler, Greta Karakaj ir Simonas Trzepizur šiais metais baigia mokyklą. Tėveliai iškėlė tautines juostas ir, Gustui Sakavickiui skambinant skambučiu, abiturientai įžengė į salę. Juos pasveikino mokyklos vadovė A. Motto ir mokytoja Rasa Ardys. Jų akyse šie mokiniai kasmet augo ir tobulėjo – kaip ir pati mokyklėlė. Mes visi be galo didžiuojamės abiturientais ir jų tėveliais, kad norėjo būti su mumis, mokytis ir išmokyti.

A. Motto kiekvienam abiturientui įteikė pažymėjimą ir dovanų maišelį. Kredito bankas „Taupa“ (Boston, MA) kiekvienam abiturientui perdavė dovanų ir pažymėjimus su pirmuoju įnašu, kad visi galėtų atsidaryti banke sąskaitas. Tai buvo puikus siurprizas! Padėkoto buvo ir tėveliams. Abiturientai pasisakė apie savo mokslo metus – kas jiems patiko mokykloje ir visiems pasiliekantiems mokiniams linkėjo lankyti pamokas, mokytis lietuvių kalbos ir švęsti visas lietuviškas šventes. Džiaugiamės girdėdami iš jų lūpų, kad jie norėtų grįžti kitais mokslo metais ir padėti mokytojoms. Greičiausiai negali būti geresnio jausmo kaip matyti laimingus ir dėkingus veidus. Vien dėl to verta dirbti ir niekada nepasiduoti.

Kita šventės dalis buvo irgi labai svarbi. Visi mokyklėlės vaikai pasveikino savo mamas su Motinos diena. Vieni mokiniai atliko mamoms kelis kūrinus pianinu ir akordeonu, kiti pasveikino eilėraščiais ir visi įteikė mamoms savo rankų darbo dovanėles. Mamytės neapsakomai didžiavosi savo vaikais. O vai-

Abiturientai Rapolas Maštauskas, Petras Winkler, Greta Karakaj, Simon Trzepizur ir Rokas Stančauskas. Mokyklos archyvo nuotraukos

kų akyse buvo matyti daug meilės ir padėkos savo mamytėms. Mes visi žinome, kad mama – tai žmogus, kuris gali pakeisti visus, bet jos pačios niekas niekada nepakeis.

Šventėje turėjome svečių – pas mus atvyko buvę mokiniai su savo tėveliais. Mokiniai prisiminė metus, kai mokėsi šioje mokykloje. Visiems labai smagu buvo klausytis Gabrielės ir Eriko Guigų, Lauras Petrauskas, Gabrielos Trzepizur. Muzikantas Stasys Telšinskas palaikė šventinę subuvimo nuotaiką. Muzika grojo visą laiką, visi šoko, dainavo ir linksmynosi. Tėvelius „išbandėme“ įvairiomis užduotimis, kurias jie kuo puikiau atliko. Organizavome ir mažą aukcioną, kurio metu svečiai galėjo įsigyti šakočių, lietuviškų dešrų, sūrių ir kitokių gaminių iš Lietuvos. Visi turėjo galimybės paskanauti žemaičių blynų, keptos duonos ir kitų lietuviškų patiekalų.

Jau daug metų mokyklos šventėse šeimnininkauja Ramunė Jackevičiūtė. Jai pagelbėjo šauniosios mamos: Jurgita Dorin, Jūratė Jakonytė, Kristina Riskutė, Daiva Trzepizur, mokytoja Onutė Stučkienė ir mokyklos vadovė A. Motto. Viskuo buvo pasirūpinta ir jautėms tarsi Lietuvoje. Jautėms lyg viena didelė šeima, o tai ir yra mūsų tikslas – kurti vieną ir stiprią bendruomenę – šeimą. Salės dekoracijas ir papuošimus ruošė Karina Kudarauskienė ir Rita Clemens. Didžiausias padėjėjas puošiant salę buvo Markas Cetrauskas. Šventei pasibaigus visi tėveliai gražiai sutvarkė salę – be jų pagalbos ir gerumo, didelio noro, kad vaikams ir visiems būtų gražu ir smagu, tokie renginiai nepavyktų.

Gegužinės metu surinktos aukos ir aukcione uždirbtos lėšos bus skirtos „Lietuvėlės“ renginiams. Ačiū visiems aukotojams ir Kazickų šeimos fondui (<http://www.kff.lt>), kurio Matching Grant programa padvigubins lėšas, skirtas mokyklos veiklai. „Lietuvėlės“ mokytojai, mokiniai, jų tėveliai fondui ta-

Mokyklos vadovė Aukse Motto ir abiturientė Greta Karakaj.

ria nuoširdų acių už nuolatinę paramą ir gražų bendradarbiavimą.

Ne viskas yra tik mūsų rankose, Dievulis irgi mums padeda. Ta proga kitą dieną Philadelphijoje, Šv. Andriejaus bažnyčioje buvo užsakytos šv. Mišios už „Lietuvėlės“ mokyklėlę, visą mūsų bendruomenę bei valdybą. Mišių metu meldėmės ir prašėme Dievulio, kad ir toliau visi turėtume noro ir jėgų eiti į priekį ir laikytis kartu. Iš visos širdies to linkime kiekvienam iš mūsų.

Justina Verbejus – „Lietuvėlės“ lituanistinės mokyklos darželio grupės mokytoja.

CHICAGO – LEMONT, IL

Atsisveikinimas – iškilmingai, smagiai, su grauduliu

Abiturientų rintis ir susikaupimas prieš mokslo baigimo pažymėjimų įteikimo iškilmes.

Živilės Gurauskienės ir Viktorijos Šileikos nuotraukos

VIRGINIJA PETRAUSKIENĖ

Čikagos lituanistinė mokykla (ČLM), įsikūrusi Jaunimo centre, šiais metais išleido 27-ąją abiturientų laidą – mokslo metus sėkmingai baigė 11 dešimtokų. Į atsisveikinimo iškilmes susirinko mokytojai – dabar mokykloje dirbantys ir anksčiau čia dirbę, abiturientų tėvai, šeimos nariai. Po šv. Mišių Jėzuitų koplyčioje, kurias aukugo kunigas Jaunius Kelpšas, tautiniais kostiumais vilkintys šventės „kaltininkai“ įžengė į salę garbės koridoriumi, nutiestu iš tautinių juostų. Jas laikė jaunesnieji šios mokyklos mokiniai.

Pasveikindama dešimtokus, mokyklos direktorė Vida Rupšienė kvietė juos džiaugtis kiekviena gyvenimo minute, tikėti, mylėti ir dirbti Lietuvos labui. Visiems buvo įteikti mokyklos baigimo pažymėjimai. Trumpas sveikinimo kalbas pasakė buvusios mokyklos direktorės Jūratė Dovilienė ir Laima Apanavičienė.

Linkėjo semtis jėgų iš žydėjimo

Šventėje dalyvavę trys svečiai iš Lietuvos – poetai Kornelijus Platelis, Alvydas Šlepikas ir Liutauras Degėsys – iškilmėms suteikė netikėtų spalvų. Jie visi pasveikino abiturientus, pasikaitdami po trumpą savo eilėraštį, o L. Degėsys palinkėjo kuo rečiau gyvenime sutikti žmonių, kurie sako: „Nesuprantu, kaip tu gali nesuprasti“.

Generalinis konsulas Čikagoje Mantvydas Bekešius, tą dieną suspėjęs dalyvauti net keliose šventėse, atskubėjo kiek pavėlavęs, tačiau linkėjimų, skirtų ČLM abiturientams, pakelyje neišbarstė. Jis sveikino dešimtokus, dėkojo mokytojams, taip pat ir vaikų tėvams, kurie šeštadieniais aukojo brangias poilsio valandas, kad atvežtų savo atžalas į lietuvišką mokyklą.

Šventėje skambėjo daug gerų žodžių ir padėkų, buvo pagerbti ir apdovanoti mokytojai, kurie mokykloje dirba 10 ir daugiau metų.

Dešimtokų auklėtoja Angelė Žukevičienė savo auklėtiniams skyrė poetišką palinkėjimą apie tai, kad net sunkiausią akimirką užtenka apsidairyti ir tuomet paaiškės, kad bet kuriuo metų laiku kažkas išigudrina prąžysti ir žydeti, aplinkui skleisti grožį ir gėrį. Vadinasi – kiekvienas gali tą daryti, kad ir kaip nelengva būtų.

Trims geriausioms – rėmėjų stipendijos

Į sceną buvo pakviestos trys geriausios abiturientės – Liepa Januškaitė, Laura Nainytė ir Gaja Majauskaitė, kurios laimėjo solidžias mokyklos stipendijas. Kiekviena iš jų, po dvejų metų įstojusi į koledžą, gaus po 1000 dolerių. Šiuos pinigus paaukojo mokyklos rėmėjai.

Abiturientus sveikino devintokai,

kiekvienam padovanoję draugišką šaržą ir šmaikštų eilėraštį. Dešimtokai perskaitė savo testamentą, perdavė simbolinį mokyklos raktą įpėdiniams – devintokams. Nuskambėjo ir „Paskutinio valso“ melodija, abiturientai pakilo šokiui. Kai kas iš vyresnės kartos svečių prisiminė, kad ir jiems kadaise mokyklos išleistuvėse skambėjo ta pati melodija. Tada, kaip ir dabar, tokia pat graži ir jaudinanti.

Po oficialiosios dalies dešimto-

kai persirengę puošniais drabužiais ir pasiruošę smagiai fotosesijai kieme, pietums ir vakarui su tėvais ir mokytojais. Šių metų mergaičių suknelių spalva – žydra, kaip ir lietus, tą dieną užklupęs didele jėga, kai visi abiturientai puošniu limuzinu važiavo į miestą fotosesijai. Tačiau vos pasiekus Čikagos centrą, lietus liovėsi. Kad taip būtų ir šių vaikų gyvenime – visi nesklandumai baigtųsi reikiamu metu.

ŽIVILĖ GURAUSKIENĖ

Maironio lituanistinėje mokykloje (MLM) nuskambėjo 50-osios laidos abiturientų išleistuvės

Šm. gegužės 18 d. Lemonte, Pasaulio lietuvių centre (PLC), esančioje Maironio lituanistinėje mokykloje, vienoje didžiausių išeivijoje, nuskambėjo 50-osios laidos abiturientų išleistuvės. Jos į Lietuvių Fondo (LF) salę sukvietė gausų būrį svečių, susirinkusių pasveikinti 46-ių šios laidos abiturientų, kuriems tą dieną buvo įteikti Maironio aukštesniosios lituanistinės mokyklos baigimo atestatai.

Visų dėmesys – abiturientams

Nuo 9 val. ryto PLC netilo jaunatviški balsai – su tautiniais drabužiais nusifotografavę kieme ir klasėse, jaunuoliai šėlo ir dainavo, džiugindami centro lankytojus ir svečius. 11 val. r. LF salėje lietuvių kalbos mokytojai Linai Tumasonienei pristatė kiekvieną abiturientą, praėjusį pro tautiniais raštais austų juostų vartus ir sutiktą audringais plojimais, prasidėjo oficialioji renginio dalis, moderuojama istorijos mokytojo Andriaus Dumašiaus. Kartu su muzikos mokytoja Danguole Žibkute-Pažemeckiene sugiedojus JAV ir LR himnus bei pagerbus šių šalių vėliavas, abiturientus pasveikino MLM direktorė Goda Misiūnienė. Pasveikinusi abiturientus ir pakvietusi nepamiršti savo šaknų bei visada didžiulis tuo, kad yra lietuviai, direktorė kalbą užbaigė Justino Marcinkevičiaus žodžiais:

Gimtųjų žodžių apkabintas
Aš gyvas kalboje.
Sakau: esi man kaip žibintas
Pasaulio tamsoje.
„Nepamirškite apkabinti...“

Vėliau buvo įteikti JAV LB Švietimo tarybos prizai už kasmetinį rašinių ir piešinių konkursą bei LR generalinio konsulato Čikagoje Padėkos raštai, pasirašyti gen. konsulo Mantvydo Bekešiaus, už kūrybiškumą ir dalyvavimą rašinių konkurse „Laiškas partizanui“, skirtame Lietuvos laisvės kovos sąjūdžio ginkluotųjų pajėgų vadui ir su okupacija kovojusios Lietuvos valstybės vadovui Adolfui Ramanauskui-Vanagai.

Moderatoriui A. Dumašiui pristatė ir aplodismentais padėkojus už pasišventimą, dešimtokus mo-

kiesiems mokytojams klasių auklėtojos Taiyda Rudaitis-Chiapetta ir Ramona Stephens-Žemaitis sveikino abiturientus ir jų šeimos narius. „Nepamirškite apkabinti savo artimiausių žmonių, kurie jums suteikė šią galimybę“, – priminė renginio moderatorius prieš iškilmingą atestatų įteikimo ceremoniją. Prieš mokyklos direktorei G. Misiūnienei įteikiant atestatus, klasių auklėtojos T. Rudaitis Chiapetta ir R. Stephens-Žemaitis kiekvieną iš abiturientų apjuosė tautiniais raštais austa juosta su užrašu „Abiturientas 2019“.

Po jaunesniųjų klasių mokinių pasirodymų su skambo daugelį sujaudinusi abiturientų atsisveikinimo daina, kurios metu ne vienas tėvelių išėjo iš salės, bandydami paslėpti ašaras.

Tarp prisiminimų – šuolis per langą

Oficialiąją renginio dalį užbaigus, visi abiturientai ir renginio svečiai buvo pakviesti į Banys šeimos salę iškilmingų pietų, kuriuos palaimino Palaimintojo Jurgio Matulaičio misijos seselė Laimutė Kabišaitytė. Ji maldoje prašė Dievo globoti gyvenimo kelią besirenkančius jaunuolius.

Prasidėjus meninei programos daliai, kurią vedė abiturientai Nomedas Dyglytė, Matas Mikuckas ir Monika Mikuckaitė, švieslentėje keitėsi nuotraukos iš abiturientų vaikystės. O kultūros pažinimo mokytoja Rasa Ibianskienė svečius tuo tarpu supažindino su baigusiujų aukštesniąją lituanistinę mokyklą dešimtokų smagiais atsakymais į mokytojų klausimus. Atsakymai ne tik pralinksmino tėvelius ir renginio svečius, bet ir išdavė daug slaptų nutikimų, pavyzdžiui: „Maloniausias mano prisiminimas iš mokyklos – šuolis per langą...“

Vaikams su nuoširdžia padėka pasveikinus mokytojus, abiturientų tėvų atstovui Vaidui Paškevičiui padėkojus mokinių tėveliams, renginį užbaigė abiturientų padėkos ir palinkėjimai mokytojams, tėvams ir jaunesniųjų klasių draugams, neleidusios nė trumpam nurimti juokui salėje: „Tėvams – ačiū, kad visada atlikdavot už mane pamokas; mokytojams – ... atsiprašau! Draugams – jei net aš tai padariau – galite ir jūs!“

Pasibaigus meninei programos daliai, salėje nuvilnijo paskutinis abiturientų valsas, į šokio sūkurį įtraukę tėvelius ir mokytojus – tėvai su dukterimis ir motinos su sūnumis, paskutinį kartą MLM šokantys valsą, išgyveno jautrias ir jaudinančias akimirkas.

„Laumė“ tautiniais šokiais garsina Lietuvą

2009 m. Lietuvos tūkstantmečio dainų ir šokių šventė Lietuvoje.

IV Tautinių šokių šventė Bostone, Massachusetts valstijoje.

RŪTA AKELAITYTĖ

Tautinių šokių grupei, susibūrusiai viename iš šiaurinių Čikagos priemiesčių, 2018 metai buvo ypatingi: šokėjai ne tik itin aktyviai dalyvavo įvairiuose Lietuvos šimtmečiui skirtuose renginiuose, Dainų ir šokių šventėje Lietuvoje, atšventė 10 metų veiklos jubiliejų, bet ir praėjusių metų gruodžio 16 d. turėjo progos šokti Indianos „Pacers“ ir New Yorko „Knicks“ krepšinio komandų rungtynėse, kuriose už Indianos klubą žaidė ir Domantas Sabonis. Šokėjų pasirodymo varžybose vaizdo įrašas netruko apskrieti tiek užsienio lietuvių bendruomenės, tiek sulaukti dėmesio ir atgarsių Lietuvoje. Plačiau apie grupę pasakoja šokių vadovė **Vaida Indriliūnas**.

Kaip ir kada susikūrė tautinių šokių grupė „Laumė“?

Vaida: „Laumė“ susikūrė 2008 m. Ansamblį įkūrėme ir jam kurį laiką vadovavome dviese – aš ir Aušra Jasaitė-Paulauskas. Subūrėme draugų grupelę, iš viso 8 poras, kurių tikslas buvo dalyvauti Tūkstantmečio dainų ir šokių šventėje Lietuvoje 2009 m. Buvo taip smagu visiems šokti ir dalyvauti renginiuose, kad tęsiame šią veiklą jau daugiau kaip 10 metų.

Vaida, papasakokite plačiau apie savo kaip choreografinę veiklą.

Choreografe dirbu jau daugiau kaip 20 metų. Klaipėdos universiteto menų fakultete esu baigusi choreografiją ir po baigimo tiek Lietuvoje, tiek ir atvykusi į JAV nuolat dirbu pagal specialybę. Šiuo metu šokio meno mokau baletu mokyklose, turiu ir savo mažą studiją, tačiau norėčiau pabrėžti būtent veiklą „Laumėje“. Nes čia mes visi dirbame neatlyginamai, ir labiausiai norėčiau pasidžiaugti tuo, kad net ir turėdami labai mažai narių, sugebame pasiekti ištis daug. Kasmet dalyvaujame įvairiuose festivaliuose ir šventėse. Nors esame mėgėjai, bet vi-

suomet stengiamės išlaikyti profesionalų lygį – tai mūsų tikslas, kurio nuolat siekiame. Aš visuomet sakau šokėjams, kad jie turi šokti taip, jog patys pažiūrėję vaizdo įrašą galėtų savimi didžiuotis ir tuo džiaugsmu bei rezultatu dalintis su kitais. Mūsų šioks toks išskirtinumas yra tas, kad dažniausiai tenka atstovauti Lietuvai mišriai, įvairiatautei publikai už lietuvių bendruomenės ribų. Tiesa, mus nuolat globoja ir išreiškia visokeriopą paramą Waukegano Lietuvių Bendruomenė, kuriai esame be galo dėkingi, ir ypač jo dabartiniam vadovui Gintautui Stepovičiui.

Kokiuose renginiuose dažniausiai dalyvauja „Laumė“?

Tradicškai kasmet dalyvaujame „Holiday Folk Fair International“ renginyje, kuris kasmet lapkričio mėnesį vyksta Milwaukee mieste. Tai tarptautinis festivalis, kuriame groja, šoka, dainuoja, gamina savo šalių patiekalus, eksponuoja, čia pat gamina ir parduoda tradicinių amatų dirbinius įvairių tautų bei tautinių grupių, gyvenančių pietrytinėje Wisconsin dalyje, įvairių ansamblių, grupių, bendruomenių nariai ar pavieniai jų atstovai. Taip pat kasmet dalyvaujame panašaus pobūdžio renginyje „Skokie Festival Of Cultures“, „Chicago International Dance Forum“ bei Highland Park School organizuojamame trijų dienų festivalyje „Focus On The Art“. Intensyviai bendraujame su Indianos lietuvių lituanistine mokykla bei bendruomene, kuri bent kelis kartus per metus mus kviečia į įvairius renginius. Jie kartu su latvių bendruomene mus ir pakvietė į minėtas Indianos „Pacers“ varžybas, kuriose turėjome progos šokti grojant šauniajai Indianos lietuvių kapelai „Birū Bar“. Dar norėčiau paminėti „Tall Ship“ festivalį Navy Pier, kuriame dalyvavome 2010 m. Tai didžiulis renginys, kurio organizatoriai reikalauja itin ilgos, profesionalios, kokybiškos ir įvairiapusiškos programos, kurią mums teko paruošti neapsiribojant vien tik šokiais ir teturint vos kelių žmonių pagalbą. Tai buvo pirmas tokio lygio renginys, kuriame buvome pakviesti dalyvauti, ir reikėtų pasidžiaugti, jog sekėsi ištis puikiai.

Praėję metai „Laumė“ buvo išskirtiniai – Lietuvos šimtmečio renginiai, kolektyvo veiklos 10-metis, Indianos „Pacers“ varžybos, o kokie planai šioms metams?

„Laumė“ niekada nepraleidžia nei Dainų ir šokių šventės Lietuvoje, nei Tautinių šokių švenčių, vykstančių JAV. Tad jau dabar intensyviai ruošiamės XVI Lietuvių tautinių šokių šventei, kuri vyks Philadelphiaje 2020 m. Šokių švenčių pasiruošimui, beje, sulaukiame ir daugiausia naujų narių susidomėjimo.

Ar Jūsų kolektyvas turi kokių tradicijų, nesusijusių su šokiais?

Anksčiau, kai vaikai buvo mažesni ir visi turėjome šiek tiek daugiau laiko, susitikdavome ir ne užsiėmimų metu, dabar bent jau stengiamės po repetitijų ar renginių nueiti kur nors visi pavakarieniauti ar jaukiai pasėdėti prie kavos puodelio.

Į mūsų pokalbį įsijungė ir ilgametė „Laumės“ šokėja Jolita Vilimienė.

Jolita, kaip ir kada Jūs susidomėjote tautiniais šokiais?

Liaudies šokiais susidomėjau dar vidurinėje mokykloje, šokau gal 3-ejus metus, vėliau, studijuojant universitete, deja, nepavyko tęsti šios veiklos, tačiau vos tik atvykusi gyventi į JAV vėl pradėjau šokti. Iš pradžių įsiliečiau į dabar jau nebeegzistuojančios „Klumpės“ šokių grupę, kurioje šokau apie 4–5 m. O paskui atėjau į „Laumę“, kur jau esu beveik dešimtmetį.

Pabaigai dar norėčiau pridurti, kad laumiečiai repetuoti renkasi kiekvieną sekmadienį Dance studijoje, Buffalo Grove, Hao Dance studijoje ir visuomet maloniai kviečia naujus narius.

Mus galite rasti „Facebook“ paskyroje, Laumė – tautinių šokių kolektyvas JAV ir pasiekti telefonu 847-208-5875. Labai laukiame visų, mylinčių liaudies šokį. Mes labai džiaugiamės kiekvienu nariu, palaikome vieni kitus ir nuolat skatiname judėti pirmyn.

Indianapolio bendruomenės organizuotame Lietuvos nepriklausomybės minėjimo koncerte.

Wisconsin „Holiday Folk Fair International“ festivalyje su savo rankų suvenyrais Lilija Pumptienė ir Jolita Vilimienė. 2015 m.

„Laumės“ archyvo nuotraukos

**Kiek galima šliaužti?
Darom šuolį!**

Paulius Kunčinas

„Lemiamas šuolis“ Nr.

6

Politinė reklama apmokėta iš rinkimų komiteto "Lemiamas šuolis"
politinės kampanijos sąskaitos.

Specialiai „Draugui“ iš Vilniaus – pokalbiai su antrojo rinkimų turo kandidatais Ingrida Šimonyte ir Gitanu Nausėda

Jūsų, kandidato į prezidento postą, reklaminis šūkis? Kodėl toks?

Ingrida Šimonytė: Pagrindinis kampanijos šūkis buvo „Susitarkime, pagaliau“, nes pagrindinė mano programos mintis yra susitarimas, kokios Lietuvos norėsime. Siūlau grįžti prie to klausimo, kuris net nebandomas spręsti trečią dešimtmetį – išgryninti ribas tarp to, kas visų mūsų, kaip visuomenės, yra bendra ir už ką esame atsakingas kiekvienas atskirai ir pasiekti susitarimą vardan Lietuvos – socialinį kontraktą. Toks susitarimas apibrėžtų, kokios valstybės galiausiai siekiame, t. y. kiek mūsų visų sukuriamos gerovės yra padedama ant bendro stalo, tam, kad būtų skirta mūsų bendriems poreikiams spręsti per viešąsias paslaugas.

Tad sieksiu šalies politinio, verslo, akademinio, pilietinės visuomenės elito diskusijos ir sutarimo. Lietuvos žmonės nusipelnė, kad po kiekvienų Seimo rinkimų jų neišiktų nauja švietimo, sveikatos ar pensijų reforma – tik tokiu atveju galėsime rimtai kalbėti, kad mokytojas ar medikas yra prestižinė profesija, reikalauti iš savo valstybės tarnautojų, sudaryti galimybes besirūpinantiems mažais ir senais ar ligotais, derinti savo rūpestį su dalyvavimu visuomenėje, neužsidaryti namuose, neiškristi iš profesinės veiklos save pasmerkiant skurdžiai senatvei.

Gitanas Nausėda: Mano šūkis rinkimuose – „Visas jėgas – Lietuvai“. Manau, kad svarbiausia užduotis ir man, ir Lietuvai – nesileisti supriešinamiems, neprarasti orientyro politinių skandalų spektaklyje ir prisiminti – kaip bendruomenė sėkmingai gyvenome tuomet, kai tarpusavyje susitarėme. Tikiu, kad tą padaryti mes turime galių ir dabar. Todėl kampanijos šūkiu išrinkome tokį, kuris sako, kad pats atiduosiu visas jėgas ir kaip nepriklausomas kandidatas kviesiu kalbėtis visas Lietuvos jėgas, raginsiu kitus skirti visas savo jėgas Lietuvai, ypač kai sprendžiame, kokios valstybės norime – gebančios susitarti ar primetančios valią.

Kaip balsavote referendume dėl pilietybės išsaugojimo? Kodėl?

Ingrida Šimonytė: Referendume dėl pilietybės išsaugojimo balsavau „Už“, nes manau, kad atiminėti pilietybės, kurią žmonės įgijo gimimo metu, nėra tinkama. Dabar jau žinome, kad daug Lietuvos piliečių referendume pritarė pilietybės išsaugojimui, o tai įpareigoja ieškoti sprendimo šiuo klausimu, net jeigu siūlytam Konstitucijos keitimui nebuvo pritarta. Tad būtina visiems drauge susėsti, kartu su kompetentingais ekspertais aptarti galimus sprendimus ir sutarti, kokios krypties ketiname laikytis, kaip ketiname spręsti problemas, kurios aktualios tiek išeivijai, tiek ir čia gyvenantiems piliečiams. Naujai išrinktas Prezidentas turėtų imtis šios lyderystės

Gitanas Nausėda: Ne kartą esu išsakęs savo poziciją šiuo klausimu. Balsavau „Už“ pilietybės išsaugojimą ir raginau tai daryti kitus. Atsakydamas į klausimą „kodėl“ dažnai naudoju metaforą – Lietuva buvo kaip daugiavaikė mama, turėjusi daug vaikų, bet visų jų nesugebėjusi tinkamai išmaitinti pasakė, jog to padaryti negaliu ir prašau vykti per platusį pasaulį ieškoti geresnių gyvenimo sąlygų. Tie vaikai atsidūrė kitur, tačiau tebėra Lietuvos vaikai ir negražu bei neteisinga iš mamos pusės palikti savo vaikus likimo valiai ir nebepriimti į namus.

Jūsų požiūris į dabartinę šalies užsienio politiką? Kokia ji turėtų būti? Ar keistumėte santykius su Rusija?

Ingrida Šimonytė: Dabartinė Lietuvos užsienio ir saugumo politika remiasi gana plačiu politinių jėgų konsensusu. Dėl esminių principinių nuostatų labai didelių skirtumų nematyti. Manau, kad tai didelė vertybė.

Gitanas Nausėda.

„Kauno diena“ nuotr.

Mūsų interesus – visapusiška ir gili integracija į Vakarų ir mūsų buvimas transatlantinės erdvės dalimi. Mūsų saugumo tiltą laiko dvi pagrindinės atamos – NATO ir ES. Žinoma, reikia matyti, kad ir vienai, ir kitai atramai būdingi tam tikri bruzdesiai ar rimti klausimai, kurių sprendime mums teks dalyvauti. Tai nebus taip paprasta ir taip aišku, kaip buvo iki pastarosios finansų krizės.

Privalome dėti visas pastangas, jog aiškiomis taisyklėmis ir demokratiškais susitarimais paremtas pasaulis išliktų mūsų kasdienybėje. Kartu, turime garsiai ir nedviprasmiškai pasakyti, jog sienų perbraižymui, kišimuisi į kitų valstybių politiką mes nepritariame, o saugios erdvės tiek Lietuvoje, tiek aplink ją kūrimas yra pagrindinis prioritetas.

Mūsų galimybės dvišaliu pagrindu bandyti išlošti iš derybų su dideliais žaidėjais gali neduoti gero rezultato, o per tarptautinius aljansus galime patiprinti savo balsą. Tikiuosi, kad mūsų koalicijos ir toliau bus vertybinės ir remsis pagarba žmogaus teisėms, įstatymo viršenybei.

Dėl Rusijos. Yra dalykai, kurie sprendžiami techniniu lygiu, kaip sienos demarkavimai. Ar mes galime kaip valstybės, kaip tam tikri antstatai apie kažką bendrauti? Manau, kad ne. Nes vertybiniu požiūriu mes niekaip negalime apsimesti, kad nematome jos pastangų keisti pasaulio tvarką, keisti pasaulio sienas, eksportuoti į Vakarų pasaulį korupciją, pinigų plovimą.

Gitanas Nausėda: Mūsų strateginis kursas privalo išlikti tvirtas ir nuoseklus – dar gilesnė euroatlantinė integracija ir glaudūs santykiai tiek su Europos Sąjunga, tiek su JAV, tiek su kitomis valstybėmis.

Ką norėčiau keisti užsienio politikoje – tai, pirmiausia, stiprinčiau ekonominės diplomatijos dedamąją. Lietuvos užsienio politika turi tarnauti Gerovės valstybės –

saugios, turtingos, teisingos, įstatymų ir vertybių viršenybe grįstos – kūrimui.

Iš Lietuvos, anot tyrimų ir apklausų, išvykstama ne vien tik dėl ekonominių priežasčių. Kas darytina?

Ingrida Šimonytė: Jūs teisus – tyrimai rodo, kad žmonės iš Lietuvos išvyksta ne tik dėl ekonominių priežasčių, bet juos slegia teisingumo stoka, nepagarbos kultūra. Sieksiu, kad Lietuva būtų visiems teisinga valstybė, kad joje neliktų pamirštų žmonių, o tėvai turėtų viltį, kad jų vaikai gyvens geriau nei jie patys. Tad noriu pakviesti Lietuvos visuomenę kartu kurti tokią Lietuvą, kurioje žmonėms norėsis likti, o išvykusiems sugrįžti.

Ingrida Šimonytė

Žinoma, tam reikia daug nuveikt: tiek gerinti viešąsias paslaugas, tiek kurti bei investuoti į inovacijas ir technologinį atsinaujinimą versle, didinti piliečių pasitikėjimą teisingumo sistema, užtikrinti kokybišką ir visiems vienodai prieinamą išsilavinimą, atliepiančią ateities iššūkius ir verslo poreikius.

Gitanas Nausėda: Gerovės valstybė, kurios idėją pristatau Lietuvos žmonėms, nėra tik finansinis žmonių gerbūvis. Ji apima kur kas daugiau – valstybės pagarbą piliečiams ir piliečių pagarbą valstybei, įstatymų viršenybę, gebėjimą kalbėtis ir tartis dėl bendrų šalies tikslų. Manau, prezidento – viešintelio tiesiogiai rinkto ir piliečių mandatą turinčio valstybės vadovo – galios šiais klausimais yra iš tiesų didelės. Mano, pranašumas, kad nesu finansiskai ar kaip nors kitaip išipareigojęs jokiai partijai, todėl turiu daugiau galimybių telkti visus bendram darbui.

Socialinė Lietuvos gyventojų atskirtis. Ką darytumėt?

Ingrida Šimonytė: Pajamų nelygybė, socialinė atskirtis mūsų valstybėje yra didelė, o kartu šios priežastys sąlygoja ir labai skirtingas žmonių galimybes: dirbti, gauti viešąsias paslaugas, išsilavinimą. Todėl mums reikia pasiekti susitarimą ir apibrėžti, kokios valstybės galiausiai siekiame.

Manau, kad tinkamiausia konsensuso kryptis būtų tvirta atrama mūsų krikščioniškoje tapatybėje turinčiam keliui: nepaisant to, kiek kiekvienas iš mūsų esame uoliai tikintis, mums yra įgimtas supratimas, kad privalome pasirūpinti mažais, senais ir silpnesniais – turime vienas kitą remti. Kartu yra įgimtas supratimas, kad už savo pasirinkimus ir gerovę, taipogi esame atsakingi ir patys, nelaukdami nuolat, kai šiuos klausimus išspręs kažkas trečias, kuris mums viską privalo.

Gitanas Nausėda: Teisinga mokesčių sistema, nesuteikiant niekam privilegijų, vidurinės klasės stiprinimas, savivaldybių įgalinimas ir veiksminga regionų politika – tai kertiniai mano programos punktai. Studijavau ir gyvenau Vokietijoje, žinau, kaip veikia vokiška sistema ir, žinau, kad ją galima sėkmingai įgyvendinti ir Lietuvoje.

Kokie jūsų svarbiausi trys nuveikti darbai, kuriais didžiuojatės?

Ingrida Šimonytė: Manau, kad kiekvienam žmogui jo nuveiktų darbų svarbą apibrėžia skirtingi kriterijai. Vieniems tai gali būti profesiniai pasiekimai, kitiems – gaunamas atlygis, dar kitiems – galimybė prisidėti prie visuomenės gerovės. Visą savo profesinį kelią dirbau valstybės ir jos žmonių interesams. Negaliu pasakyti, kad tuo didžiuojusi – tiesiog esu dėl to laiminga.

Gitanas Nausėda: Buvau vienas tų, kurie prisidėjo prie Lietuvos finansų sistemos ir ekonomikos kūrimo. Dirbau Valstybinės kainų ir konkurencijos tarnybos Finansų rinkos skyriaus vadovu, 6 metus dirbau Lietuvos banke, komerciniame banke buvau vyriausioju ekonomistu – žmogumi, kuris analizuoja ekonomikos procesus ir pateikia informaciją visuomenei. Manau, ši patirtis yra mano privalumas priimant ir vertinant ekonomikai reikšmingus sprendimus.

Didžiuojusi, kad turėjau galimybę dirbti Prezidento Valdo Adamkaus rinkimų štabo komandoje – man tai buvo didžiulė patirtis. V. Adamkus man yra atsakingos, vertybėmis grįstos politikos pavyzdys, tad jo išsakyta parama man yra ypatingai svarbi asmeniškai.

Trečiuoju „darbų įvardinčiau savo šeimą – žmona Diana, dukros yra svarbiausia atrama ir šiandien, ir visus metus iki šiol.

Kokios jūsų, kandidato į prezidento postą, stipriosios pusės?

Ingrida Šimonytė: Mano patirtis valstybės tarnyboje, politinė patirtis ir drąsa prisiimti atsakomybę, manau, yra pagrindinės stipriosios pusės.

Gitanas Nausėda: Nepriklausomumas nuo partijų įtakos, nors ir galimybė kalbėtis su visais, patirtis ekonomikoje, stipri, konkrečiais veiksmais paremta Gerovės valstybės vizija ir, be abejo, žmonių parama, kurią jaučiu.

O gal turite ir silpnųjų pusių?

Ingrida Šimonytė: Žinau, kad mano greitas ir kartais sudėtingas kalbėjimas.

Gitanas Nausėda: Silpnųjų pusių paiešką palieku konkurentams. Kol kas jiems jų rasti labai pavyksta...

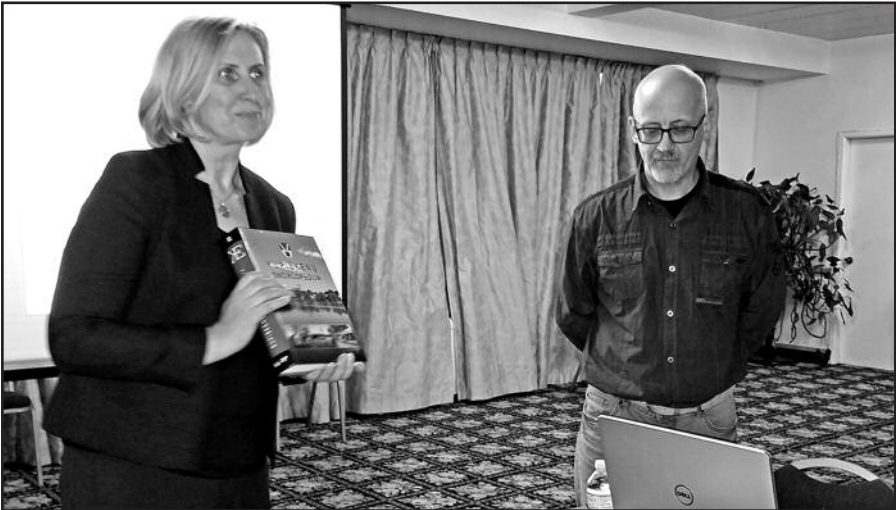
Kodėl už jus, o ne už kitą pretendantą, turėtų balsuoti išeivija, JAV gyvenantys piliečiai?

Ingrida Šimonytė: Manau, kad už mane balsuos tie Lietuvoje ir išeivijoje gyvenantys piliečiai, kuriems artimos mano vertybės ir matymas. Kurie mato Lietuvą kaip atvirą, drąsią ir modernią ateities valstybę.

Gitanas Nausėda: Manau, priežastys yra tos pačios, kaip ir Lietuvoje gyvenantiems žmonėms. Siekiu atkurti valstybės pagarbą piliečiams, nutraukti rietenas ir sutelkti Lietuvos žmones bendram darbui, bendriems tikslams, nesvarbu, kur jie gyventų ar kokios politinės jų pažiūros būtų. Mūsų per mažai, kad galėtume būti dalinami į „savus“ ir „svetimus“, „apačias“ ir „viršūnėles“, visi esame Lietuvos vaikai.

Kalbėjosi **Vitalius Zaikauskas**

Kupiškėnų susitikimas Balzeko muziejuje

Muziejaus direktorė Rita Janz pristato lektorių V. Jankauską ir jo parengtą „Kupiškėnų enciklopediją“.

RIMAS ČERNIUS

Gegužės 10 d. Balzeko lietuvių kultūros muziejuje iš Lietuvos atvykęs žurnalistas ir dailėtyrininkas Vidmantas Jankauskas skaitė paskaitą apie Lietuvos kaimų istorinius tyrinėjimus.

Nepriklausomybė atvėrė
tyrimų galimybes

Lektorius V. Jankauskas pateikė Lietuvos kaimų ir miestelių tyrinėjimų istoriją, kuri prasidėjo XIX amžiuje. Jis aptarė tos istorijos etapus, paminėjo pasirodžiusius leidinius: monografijas, žurnalus, almanachus. Lietuvos regionų istorinių tyrinėjimų ypač padagėjo pastaraisiais dešimtmečiais, kai Lietuva tapo nepriklausoma. Lektorius savo paskaitoje daugiausiai dėmesio skyrė savo tėviškės – Kupiškio krašto – istorijai ir pristatė paties sudarytą solidų trijų tomų leidinį „Kupiškėnų enciklopedija“. Jos paskutinis tomas buvo išleistas 2017 metais.

Paskaitos metu prelegentas vieną antrojo tomo egzempliorių perdavė į klausytojų rankas pavartyti. Savo paskaitą V. Jankauskas iliustravo skaidrėmis, kuriose buvo galima pamatyti įvairiausių mokslinių leidinių, archyvinių dokumentų pavyzdžių bei žemėlapių, iliustruojančių Kupiškėnų tarmės ribas.

Paskaitoje – neeilinis susitikimas

V. Jankausko paskaita tapo neeilinio susitikimo priežastimi. Tarp paskaitos klausytojų buvo Vanderbilt universiteto profesorius John Wikswas ir jo dukterė, rašytoja ir menininkė Quin-

tan Ana Wikswas. Prof. J. Wikswas specialiai susitikti su V. Jankausku ir pasiklausyti jo paskaitos į Čikagą atskrido iš Tennessee valstijos. Paskaita vyko lietuvių kalba, o prof. J. Wikswas lietuviškai nekalba. Tačiau jis paskaitoje dalyvauti norėjo, nes prelegentas V. Jankauskas parašė knygą „Ką tyli akmenys“. Joje pasakojama Kupiškio rajone esančio Akmenės kaimo istorija, kuri taipogi yra ir Viksvų giminės istorija. O Viksvų giminė yra prof. J. Wikswas protėvių giminė. Jo pavardė „Wikswas“ yra lenkiškos ortografijos atitikmuo lietuviškai pavardei „Viksvas“.

Viksvų giminėje –
daug žymių žmonių

Viksvų giminė turi daug žymių atstovų. Kunigas Pranciškus Antanas Viksvas (1832–1907/1908) buvo artimas poetas, vyskupo Antano Baranausko bičiulis. Kunigas Juozapas Antanas Viksvas (1861–1920) buvo ir kunigas, ir knygnešys. Jonas ir Petras Viksvas buvo partizanai ir žuvo kovose su sovietais. Kiti patyrė Sibiro tremtinių likimą. Tyrinėtojas V. Jankauskas, ruošdamas monografiją apie Akmenės kaimo istoriją, stengėsi susisiekti su Viksvų giminės palikuonimis ir surasti genealoginių duomenų apie Viksvų giminę. Jis sužinojo, kad palikuonių yra ir Amerikoje. Taip prasidėjo jo susirašinėjimas su prof. J. Wikswas. Ta korespondencija pateikė jam daug žinių, kurios papildė monografiją, o pati monografija leido prof. J. Wikswas geriau pažinti savo prosenelius, savo giminės plačias šakas.

Nukelta į 11 psl.

Kupiškėnų Viksvų giminės palikuonys – prof. John Wikswas iš Tennessee ir jo dukra Quintan Ana Wikswas iš New York specialiai atvyko į Balzeko muziejaus renginį.

Parengė Vitalius Zaikauskas

LIETUVA IR PASAULIS

Paminėjo gen. J. Žemaičio-Vytauto gimimo metines

Jurbarkas (KAM inf.) – Tradiciškai trečiąjį gegužės savaitgalį, švenčiant Partizanų pagerbimo, kariuomenės ir visuomenės vienybės dieną, prisimenami partizanų žygdarbiai. Sekmadienį, gegužės 19 d., visi buvo kviešti į Jurbarko rajoną, kuriame vyko pėsčiųjų žygis, skirtas partizanų vado Jono Žemaičio-Vytauto 110-osioms gimimo metinėms minėti.

Žygio ilgis – 12,5 km, trasa driekėsi per Šimkaičių-Girdžių seniūnijas. Prasiėjo nuo Paskynų bendruomenės namų, vingiavo Lapgirių mišku iki Vidaujaitės upelio, toliau Pavidaujo mišku iki buvusio atsarginio gen. J. Žemaičio-Vytauto bunkerio. Šimkaičių girios pradžioje buvo įrengtas pagrindinis gen. J. Žemaičio-Vytauto bunkeris, vyriausioji partizanų vadavietė.

Šis bunkeris buvo paskutinis J. Žemaičio-Vytauto prieglobstis. Čia partizanų vadas išbuvo nuo 1951 m. gruodžio mėn. iki 1953 m. gegužės 30 d., kai bunkeris buvo išduotas, o vadas sumintas įmetus į bunkerį migdomųjų

dujų granatą.

Bunkeris vadinamas „prezidentūra“, nes pagal Lietuvos Laisvės Kovos Sąjūdžio tarybos deklaraciją Lietuvai išsikovojo nepriklausomybę J. Žemaitis-Vytautas turėjo eiti Lietuvos valstybės prezidento pareigas iki tol, kol bus surengti visuotiniai demokratiški rinkimai.

2009 m. Seimas pripažino, kad nuo 1949 m. vasario 16 d. iki mirties 1954 m. lapkričio 26 d. J. Žemaitis buvo kovojančios prieš okupaciją Lietuvos valstybės vadovas, faktiškai vykdęs prezidento pareigas.

Paskutinis ketvirtojo Lietuvos prezidento būstas buvo ankštas, nešildomas. Iškastas žemes vyrai nešdavę apie tris kilometrus ir supildavę į patikimų ūkininkų laukus.

2005 m. Vadavietė buvo paskelbta valstybės saugomu kultūros paveldo objektu. Kasmet gegužės mėnesį prie jos vyksta įvairūs renginiai, susitikimai, o rugpjūčio 23 d. minima Baltijos kelio ir Juodojo kaspino diena.

Kandidato į Europos Parlamentą portretas

Vilnius (BNS) – Prieš tris mėnesius 51-ąjį gimtadienį atšventęs vyras, deklaravęs turto už maždaug 290 tūkst. eurų, tikėtina, vardu Kęstutis, Andrius arba Vytautas.

Toks būtų statistinis kandidato į Europos Parlamentą (EP) portretas, kurį sudarė kandidatų duomenis išanalizavusi Vyriausioji rinkimų komisija (VRK).

Iš viso į EP 16 partijų bei visuomeninių rinkimų komitetų kelia 301 kandidatą: 198 vyrus ir 103 moteris. Kandidatų į EP narius amžiaus vidurkis siekia 51,3 metų.

Turtingiausių kandidatų dešimtuje yra aštuoni milijonieriai, iš jų daugiausiai turto sukaupe Lietuvos centro partijos kandidatas Antanas Guoga (per 27 mln. eurų), Lietuvos ža-

lijų partijos kandidatas Remigijus Lapinskas (per 6 mln. eurų), Lietuvos valstiečių ir žaliųjų sąjungos kandidatas Šarūnas Marčiulionis (5 mln. eurų).

Didžioji dauguma (75,1 proc.) kandidatų yra lietuviai. Lenkai sudaro 5 proc., rusai – 2,3 proc. Taip pat 0,3 proc. kandidatų sudaro kitų tautybių asmenys: kandidatuoja viena graikė, moldavas, prancūzas, totorius, žydas.

Rinkimams registruoti dešimt kandidatų, vardu Kęstutis, devyni – vardu Andrius, aštuoni – vardu Vytautas, po penkis Antanas ir Marius. Europos Parlamento nario mandato sieks šešios Jolantos, keturios Rasos, po tris Daivas ir Linas.

Rinkimai į EP vyks sekmadienį, gegužės 26 d., Lietuva renka 11 atstovų.

Lietuvos žiūrovai „Eurovizijoje“ palaikė Rusiją

Vilnius (BNS) – Gegužės 18-osios naktį vykusiam „Eurovizijos“ finale Lietuvos gyventojai daugiausiai balsavo už trečią vietą užėmusį Rusijos atstovą, o nacionalinės komisijos nariai pirmą vietą skyrė konkursą laimėjusiam dainininkui iš Nyderlandų, rodo paskelbti balsavimo duomenys.

Nacionalinė vertinimo komisija daugiausiai balų skyrė dainininko Duncan Laurence pasirodymui „Arcade“ iš Nyderlandų. Jis laimėjo konkursą iš viso surinkęs 492 taškus.

Nacionalinę Lietuvos vertinimo komisiją sudarė kompozitorius Vytautas Bikus, dainininkai Andrius Mamontovas, Jurgis Brūzga ir Girmantė Vaitkutė bei laidų vedėja Gerūta Griniūtė. Paskelbus detales balsavimo duomenis taip pat paaiškėjo, kad Lietuvos atstovas Jurijus Veklenko į konkurso finalą nepateko per plauką.

Antrajame pusfinalyje su daina „Run With The Lions“ pasirodęs 28-ų

Lietuvos atstovui J. Veklenko iki finalo pritrūko vos vieno balo. Delfi.lt nuotr.

atlikėjas surinko 93 taškus ir užėmė 11 vietą. Nuo dešimtą vietą užėmusios ir į finalą jau patekusios Danijos Lietuvą skyrė vienas taškas.

„Eurovizija“ rengiama kasmet nuo 1956 m., Lietuva joje debiutavo 1994 m. Geriausias visų laikų Lietuvos pasiekimas „Eurovizijoje“ buvo 6 vieta – ją 2006 m. Graikijoje užėmė žymių Lietuvos dainininkų penketukas „LT United“ su daina „We Are The Winners“.

ET grąžino balsavimo teises Rusijai

Maskva (BNS) – Suomijoje per Europos Tarybos (ET) Ministrų komiteto posėdį buvo priimtas sprendimas grąžinti Rusijai balsavimo teises šioje tarptautinėje organizacijoje, besirūpinančioje žmogaus teisių, demokratijos ir teisinės valstybės principų apsauga.

47 valstybes vienijančios organizacijos užsienio reikalų ministrų dauguma palaikė deklaraciją, kurioje sa-

koma, jog visoms narėms lygiomis teisėmis turėtų būti leidžiama dalyvauti ET dviejų pagrindinių organų veikloje. Tai reiškia, kad Rusijai grąžinamos balsavimo teisės.

ET suspendavo Rusijos balsavimo teises, kai ši 2014 m. aneksavo Ukrainai priklausantį Krymo pusiasalį. Ukraina ir beveik visa tarptautinė bendrija Krymo aneksiją laiko neteisėta.

Austrijos korupcijos skandalas verčia valdžią

Viena (BNS) – Austrijos kancleris Sebastian Kurz paskelbė naujus rinkimus, kai dėl slapta nufilmuoto vaizdo įrašo kilusio skandalo teko atsistatydinti ultradešiniųjų pažiūrų vicekancleriui Heinz-Christian Strache ir žlugdo jo koaliciją.

Vokietijos savaitraštis „Der Spiegel“ ir dienraštis „Sueddeutsche Zeitung“ gegužės 17 d. paskelbė vaizdo įrašą, esą slapta nufilmuotą Ibisoje likus keliems mėnesiams iki 2017 m. vykusių Austrijos parlamento rinkimų.

Leidiniai nurodė, jog įrašė matyti, kaip H.-Ch. Strache, kuris taip pat yra kraštutinės dešinėsios Laisvės partijos (FPÖ) lyderis, ir jo bendrapartietis parlamentaras Johann Gudenus kalbasi su verslininke Aliona Makarova, vieno Rusijos oligarcho dukterėčia, jog ji galėtų investuoti Austrijoje. Konkreti buvo aptariama galimybė perimti didžiausiu tiražu šalyje platinamo bulvarinio laikraščio „Krone Zeitung“ kontrolę.

H.-Ch. Strache leido suprasti, kad

Austrijos vicekancleris H.-Ch. Strache atsišlytino dėl su Rusija susijusio korupcijos skandalo ir tai iššaukė pirmalaikius rinkimus. LŽinio nuotr.

nauji savininkai galėtų atlikti „Krone“ redakcijos darbuotojų pakeitimų ir pasinaudoti laikraščiu, kad padėtų FPÖ rinkimų kampanijai.

Jis taip pat užsiminė, kad moteris tuomet galėtų tikėtis gauti valstybės užsakymų.

„Šis [vaizdo] įrašas parodė požiūrį į piktnaudžiavimą valdžia, požiūrį į mokesčių mokėtojų pinigus, į šalies žiniasklaidą“, – pažymėjo kancleris ir pridūrė, kad įrašytame pokalbyje jis buvo asmeniškai įžeidinėjamas.

JAV ir Kanada susitarė dėl importo muitų

Ottawa (Diena.lt) – JAV ir Kanada susitarė dėl įtampų tarp prekybos partnerių kėlusio muitų iš Kanados importuojamam plienui ir aliuminiui panaikinimo.

Pranešime teigiama, kad abiejų šalių vyriausybės „sutinka panaikinti <...> visus Jungtinių Valstijų taikytus muitus, įvestus pagal [1962 m. Prekybos plėtros akto] 232 skirsnį dėl plieno ir aliuminio produktų importo iš Kanados, ir visus Kanados muitus, įvestus atsakant į veiksmus, atliktus remiantis 232 skirsniu“.

25 proc. siekiantys muitai plienui ir 10 proc. muitai aliuminiui, kuriuos Jungtinės Valstijos įvedė praėjusiais metais nacionalinio saugumo sumetimais, tapo pagrindine kliūtimi ratifikuoti naująjį Šiaurės Amerikos prekybos susitarimą, dėl kurio praėjusiais metais derėjosi JAV, Kanada ir Meksika.

Pagal susitarimą su Kanada, Washingtonas panaikins muitus plienui ir aliuminiui, o Kanada nutrauks atsakomuosius veiksmus.

D. Trump atidėjo sprendimą dėl tarifų automobiliams

Washingtonas (LRT.lt) – JAV prezidentas Donald Trump pranešė, kad šešioms mėnesiams atideda tarifų automobilių importui įvedimą, siekdamas spausti Europą ir Japoniją derėtis dėl nuolaidų prekyboje.

Sprendimas rodo laikiną atsišaukimą nuo D. Trump vykdomų prekybos karų.

Palikdamas tvyrančią tarifų grėsmę, D. Trump kursto nerimą Europos sostinėse, kuriose jau ir taip pykstama dėl baudžiamųjų JAV priemonių plienui bei aliuminiui įvedimo praėjusiais metais.

Visgi D. Trump sprendimas apsaugojo pernai su Europos Komisijos

prezidentu Jean-Claude Juncker paskelbtas paliaubas, pagal kurias abi pusės susitarė stengtis užbaigti prekybos konfliktą.

Nors toks sprendimas buvo priimtas, JAV vadovas tęsė atakas prieš Europos Sąjungos (ES) prekybos politiką.

Pasak D. Trump ES kelia grėsmę Jungtinėms Valstijoms ir ši yra netgi didesnė negu ta, kurią kursto Kinija.

Europos prekybos komisarė Cecilia Malmstrom patvirtino tvarką, pagal kurią Bendrija yra pasirengusi derėtis dėl ribotos prekybos susitarimo tokioms prekėms kaip automobiliai.

Ukraina nepakvietė Rusijos atstovų į inauguraciją

Kijevas (BNS) – Ukraina neišsiuntė kvietimo Rusijos pareigūnams atvykti į naujojo prezidento Volodymyro Zelenskio inauguraciją.

„Rusijos Federacija nebuvo pakviesta į inauguracijos renginius.

Kvietime savo partnerius ir valstybes, kurios aktyviai bendradarbiauja su Ukraina, yra mūsų partnerės ir draugės“, – pranešė prezidento administracija.

Paruošta HHS Skausmo valdymo gerosios patirties darbo grupės ataskaita

Gegužės 10 d. vyko Sveikatos ir žmoniškųjų paslaugų departamente (U.S. Department of Health and Human Services (HHS)) veikiančios Tarpvvyriausybės skausmo valdymo gerosios patirties darbo grupės (Pain Management Best Practices Inter-Agency Task Force (Pain Task Force)) metinės sesijos baigiamasis susirinkimas, po kurio Kongresui bus išsiųsta šios grupės darbo ataskaita.

I linojaus skausmo instituto (Illinois Pain Institute) ikūrėjas bei medicinos direktorius dr. Jonas Prunskis, kuris yra vienintelis šiai darbo grupei priklausantis gydytojas iš Ilinojaus valstijos, sakė jaučiantis didelę garbę ir atsakomybę dirbdamas Tarpvvyriausybinije skausmo valdymo gerosios patirties darbo grupėje: „I šias atsakingas pareigas buvau pakviestas, kadangi Ilinojaus skausmo institutas daugiau kaip 25 metus sėkmingai darbuojasi tiksliai diagnozuojant ir gydant skausmą patiriančius ligonius su ribotu opioidinių vaistų vartojimu. Kuriant darbo grupės gaires ir rekomendacijas, teko praleisti daug daugiau valandų, nei iš pradžių galvojau, vyko daug diskusijų, teko priimti ir kompromisinių sprendimų. Galutinė ataskaita bus plačiausias tokio pobūdžio dokumentas, susijęs su pasiūlymais ir rekomendacijomis siekiant idiegti pažangias lėtinio bei ūmaus skausmo gydymo praktikas.“

2018 m. balandžio mėn. Washington, D.C. vyko steigiamasis darbo grupės, kurią sudaro 29 nariai, posėdis. Šioje grupėje darbuojasi atstovai iš Maisto ir vaistų administracijos (Food and Drug Administration), Nacionalinės narkotikų kontrolės politikos biuro (The Office of National Drug Control Policy), Gynybos departamento (Department of Defense), Veteranų reikalų departamento (Department of Veteran Affairs), Ligų kontrolės ir prevencijos centrų (Centers for Disease Control and Prevention), Nacionalinių sveikatos institutų (National Institutes of Health), nacionalinių sveikatos priežiūros ir nevyriausybinių organizacijų, taip pat federaliniai nariai, tarp jų – ir dr. Prunskis.

Tarpvyriausybinių skausmo valdymo gerosios patirties darbo grupė savo veikloje didžiausią dėmesį skyrė pažangioms ūmaus ir lėtinio skausmo gydymo praktikoms, atsižvelgiant į besitęsiančią opioidų krizę.

Statistika rodo, kad 50 milijonų suaugusių JAV gyventojų patiria lėtinį skausmą, o 19 milijonų patiria skaus-

Jonas V. Prunskis, M.D.

mą, kuris trukdo normaliam kasdieniniam gyvenimui ar darbui. Šiuo metu skausmą sukeliančiomis ligomis sergantiems pacientams gydymo metu kyla daug iššūkių, įskaitant netinkamą priežiūrą ir neadekvatų vi-suomenės požiūrį į šią problemą.

HHS darbo grupė 2019 balandžio mėn. ataskaitos projekte ypač pabrėžė daugiadisciplininio požiūrio į skausmo gydymą reikšmę ir „individualizuotos pacientų priežiūros diagnozuojant ir gydant ūmų bei lėtinį skausmą“ svarbą. Ataskaitoje taip pat apibūdinami pagrindiniai dalykai, padedantys siekti geresnių skausmo gydymo rezultatų: vaistai, fizioterapija, minimalios invazinės procedūros, psichologinė pagalba pacientams, taip pat masažas, akupunktūra, joga. Darbo grupės išvados bus naudojamos kaip gairės gydant lėtinį skausmą patiriančius pacientus ir siekiant išspręsti dabartinę opioidų krizę.

Dr. Prunskis, kuris devynis kartus buvo išrinktas geriausiu Čikagos gydytoju, savo darbo praktikoje visų pirma siekia pacientams nustatyti tikslią diagnozę ir skiria gydymą sutelkdamas dėmesį į problemą, kuri sukelia skausmą, o ne slopina ligos simptomus vaistais. „Džiaugiuosi, kai mano pacientai grįžta į normalų gyvenimą, ir labai vertinu suteiktą galimybę taip plačiai pasidalinti savo patirtimi“, – sako dr. Prunskis.

Daugiau informacijos apie dr. Joną Prunskį ir Ilinojaus skausmo institutą galite rasti apsilankę tinklalapyje IllinoisPain.com

Ilinojaus skausmo instituto inf.

Kapų puošimo diena – Memorial Day – šiais metais bus minima Lietuvių Tautinėse kapinėse Lithuanian National Cemetery

Gegužės 26 d., sekmadienį, 1 val. p. p.

Iškilmėse dalyvaus Dariaus-Girėno Post 271 nariai, šauliai, skautai ir kitos organizacijos.

Kviečiame visus lietuvius ir jų draugus pasivaikščioti po šias gražias kapines, aplankyti šeimos narių, artimųjų, draugų bei žymių lietuvių amžino poilsio vietas.

Lietuvių Tautinės kapinės
Lithuanian National Cemetery
8201 S. Kean Avenue
Justice, IL 60458-1720
708-458-0638

www.lithnatcemetery.com

Kupiškėnų susitikimas Balzeko muziejuje

Atkelta iš 9 psl.

Prof. J. Wikswo gimė Virginia vals-tijoje, Lynchburg mieste, 1949 m. Jo tėvelis John Peter Wikswo gimė New Jersey valstijoje 1912 m., bet senelis Pranciškus gimė Lietuvoje 1867 m. Profesorius Wikswo baigė fizikos mokslus University of Virginia ir Stanford universitetuose. Jis yra fizikos mokslų daktaras, šį laipsnį įgijęs 1975 m. Stanford universitete. 1977 m. J. Wikswo pradėjo dėstyti fiziką Vanderbilt University, Tennessee valstijoje. Jis yra Vanderbilt universiteto biomedicininės inžinerijos profesorius, molekulinės fiziologijos ir biofizikos, fizikos profesorius. J. Wikswo duktė Quintan Ana Wikswo yra menininkė, prozininkė, poetė. Ji domisi žmogaus teisių tema ir kuria spektaklius, kuriuose panaudoja filmus, fotografijas ir žodinę kūrybą. Ji gyvena New Yorke, Brooklyn mieste.

Genealogijos tyrimai suveda žmones

Po paskaitos teko išgirsti įdomų profesoriaus Wikswo pasakojimą. Jisai, rengdamasis fizikos mokslų dak-

taro disertacijos gynimui, buvo išvar-gęs ir ieškojo būdo pasiilsėti. Žmona jam patarė sukurti vitražą. Taip jis ir padarė, sukurdamas spalvingą vitražą, kuriame yra jo šeimos – Wikswo – pavardė. Tą vitražą jis vėliau įmontavo savo namų priekinių durų langelyje. To vitražo nuotrauka buvo išspausdinta V. Jankausko knygoje „Ką tyli akmenys“.

Šiais laikais genealoginiai tyri-nėjimai labai išpopuliarėjo. Tas popu-liarumas kartais netikėtai suveda žmo-nes. Taip Tennessee valstijoje dir-bantis mokslininkas, Brooklyne gy-venanti jo duktė menininkė ir Vilniu-je dirbantis istorijos tyrinėtojas susi-tiko Čikagoje – Balzeko lietuvių kul-tūros muziejuje. Juos suvedė nedide-lis, bet turtinga istorija ir kultūra pa-sižymintis Aukštaitijos rajonas – Ku-piškio kraštas.

Inf.: V. Jankauskas gimė Jasiškyje, Kupiškio rajone, 1962 m. Jis Vilniaus universitete įgi-jo žurnalisto specialybę, o Vilniaus dailės aka-demijoje baigė dailės istorijos ir teorijos studijas. Nuo 1994 m. jis dirba Vilniaus dailės aka-demijos dailėtyros institute, yra daugelio kny-gų ir mokslinių straipsnių autorius.

CHIRURGAI

PETRAS V. KISIELIUS, MD, FACS
INKSTŲ, PŪSLĖS, PROSTATOS
GYDYMAS BEI CHIRURGIJA
Center for Health
1200 S. York, Elmhurst, IL 60126
Tel. 331-221-9004

AKIŲ LIGOS

ARAS ŽLIOBA, M.D.
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

ADVOKATAI

Advokatas
GINTARAS P. ČEPĖNAS
6436 S. Pulaski Rd.,
Chicago, IL 60629
Tel. 773-582-4500
Valandos susitarus

Remkime Draugo fondą

4545 W. 63rd St., Chicago, IL
60629 • tel. 773-585-9500
www.draugofondas.org

„Draugo“ prenumeratoriai gali skaityti „Draugą“ internete be jokio papildomo mokesčio.
Pageidaujantys turėtų parašyti apie tai administracijai:
administracija@draugas.org
ir gauti „log in“ bei slaptažodį.

www.draugofondas.org

PAS MUS IR APLINK MUS

■ **Švč. Mergelės Marijos Nekalto Prasidėjimo** bažnyčioje (2745 W. 44th St., Chicago, IL), gegužės 26 d. 10 val. r. švėsime 6-tąją Velykų sekmadienį. Prieš šv. Mišias sukalbėsime Švč. Mergelės Marijos litaniją. Eucharistijos šventimą atnašaus kun. Gediminas Keršys. Kviečiame visus dalyvauti.

■ **Vasaros sporto stovykla Pasaulio lietuvių centre** Lemonte (Riškų salėje) vyks nuo gegužės 28 – rugpjūčio 16 dienomis, nuo 9 val. r. iki 5 val. p. p. Kviečiami dalyvauti įvairių amžiaus grupių vaikai. Dėl informacijos skambinkite Aurimui Matulevičiui tel. 630-999-5312.

■ **Birželio 2 d. 11 val. ryto Los Angeles Šv. Kazimiero** parapija kviečia į Agapės valandą su klebonu Tomu Karanausku jo 20-ojo kunigystės jubiliejaus proga. Šv. Mišias koncelebruos Jo Ekscelencija vyskupas Edward W. Clark. Šventė tęsis parapijos salėje. Vietas užsisakyti tel. 310-804-7549 (Zita).

■ **Gedulo ir vilties dienos minėjimas** Portlande vyks birželio 14 d., penktadienį, 6–9 val. v. prie lietuvių koplytstulpio, esančio Grotto parke. Padainuosime tremtinių dainų,

akordeonu akompanuojant Laimai Kazlauskaitei. Medeina Mikalauskaitė atliks Balio Dvarionio kūrinį smuikui „Prie ežerėlio“. 7 val. v. Grotto bažnyčioje bus laikomos Mišios lietuvių kalba. Jas koncelebruos Lietuvos Vyskupų Konferencijos delegatas užsienio lietuvių katalikų sielovada prelatas Edmundas Putrimas ir Los Angeles Šv. Kazimiero parapijos klebonas Tomas Karanauskas. Giedos Vakarė Marshal, akompanuojant Dainai Kuzmickienei. Po Mišių – suneštinės vaišės ir pabendraavimas. Kviečiame visus galinčius prisijungti ir pagerbti žuvusiųjų tremtyje atminimą.

■ **Birželio 15 d. 12 val. p. p. kviečiame** pusryčių su prelatu Edmundu Putrimu ir kunigu Tomu Karanausku Los Angeles Šv. Kazimiero parapijos salėje. Taip pat žiūrėsime Martyno Starkaus dokumentinį filmą „Mulai“ – apie tai, kiek kainuoja akimirka beprotybės. Filme pagrindinis vaidmuo teko prel. E. Putrimui, kuris, be savo kasdieninės veiklos, dalį gyvenimo yra paskyręs už grotytų atsidūrusių, daugiausiai Pietų Amerikoje kalinčių kalinių lankymui, rūpinasi apleistais ir likimo valiai paliktais žmonėmis. Filmo trukmė – 70 min. Prašome apie dalyvavimą pranešti iš anksto tel. 360-904-4032.

www.facebook.com/draugolaikrastis

Informacija balsuojantiems antrame prezidento rinkimų ture ir EP rinkimuose

Kaip ir pirmajame rinkimų ture, balsuojantys užsienyje turi dvi galimybes: balsuoti paštu arba atvykti į Lietuvos diplomatinę atstovybę asmeniškai.

suoti asmeniškai į savo buvimo šalies atstovybę ar papildomą balsavimo vietą.

Balsavimas paštu

Atkreipiame dėmesį, kad šiuose rinkimuose užsiregistravo dalyvauti labai didelis skaičius rinkėjų, ir nors diplomatinės atstovybės deda visas pastangas, kad biuleteniai paštu laiku pasiektų adresatus, o išsiųsti atgal, laiku pasiektų Lietuvos ambasadą arba konsulatą, dėl atskirų valstybių pašto specifikos gali pasitaikyti nesklandumų.

Todėl, jei esate užsiregistravę balsavimui paštu, tačiau manote, kad laiku negaunate balsavimo biuletenių, rekomenduojame ◆ pasitikrinti prisijungus prie savo anketos www.rinkejopuoslapis.lt, ar teisingai nurodėte savo pašto adresą; ◆ pasiteirauti savo pašto skyriuje, ar jums skirtas laiškas nepasimetė; ◆ susisiekti su savo šalies atstovybe ar Vyriausiosios rinkimų komisijos atstovais Lietuvoje +370 620 75079, el. p. mindaugas.skackauskas@vrk.lt; el. p. tautvydas.jasinskas@vrk.lt ir informuoti apie savo atvejį; ◆ esant galimybei, atvykti bal-

Balsavimas asmeniškai

Pageidaujantys balsuoti asmeniškai, tą galės padaryti atvykę į Lietuvos diplomatinės atstovybės ar konsulines įstaigas. Balsuoti galima atvykti ir neužsiregistravus: svarbu turėti asmens tapatybę ir pilietybę patvirtinantį dokumentą. Siekiant išvengti susidarantių eilių ar kitų galimų nepatogumų, rekomenduojame pasinaudoti išankstinio balsavimo Lietuvos diplomatinėse atstovybėse teikiama galimybe. Išankstinis balsavimas atstovybėse organizuojamas gegužės 23–24 dienomis.

Atkreipiame dėmesį, kad balsavimas užsienyje vykdomas iki 20 val. Lietuvos laiku, todėl atidžiai pasitikrinkite balsavimo laikus atstovybėje, kurioje planuojate balsuoti. Tikslūs balsavimo vietų adresai ir balsavimo datos bei laikai skelbiami diplomatinėse atstovybėse interneto svetainėse ir „Facebook“ paskyrose.

URM inf.

„Let's Try Art“ vaikų kūrybos šventė

Parodos atidaryme – tikra lankytojų grūtis.

Studijos vadovė J. Kazilaitė -Antanavičienė (d.) rado laiko kiekvienam ištarti gerą žodį.

Štai kiek mūsų, parodos autorių.

„Let's Try Art“ nuotraukos

Prieš savaitę, gegužės 11 dieną Lietuvių dailės muziejaus galerijoje „Sielą“ atidaryta dailės mokytojos Julijos Kazilaitės-Antanavičienės vadovaujamos meno studijos „Let's Try Art“ vaikų dailės darbų paroda. Tai jau penktoji, jubiliejinė studijos moksleivių darbų paroda. Joje dalyvauja per 80 jaunųjų kūrėjų, kurių amžius – nuo 5 iki 16 metų. Šių metų

parodos autorius ir svečius pasveikino atidaryme apsilankęs generalinis konsulas Čikagoje Mantvydas Bekešius. Visiems parodos autoriams buvo įteikti padėkos diplomai už kūrybingus metus. Diplomus įteikė JAV LB Krašto valdybos vykdomoji vicepirmininkė Austėja Sruoga. Susirinkusius vaikus linkmino aktoriai Aušra Jasaitė-Paulauskas ir Ramūnas Paulauskas, kurie buvo parengę smagią teatralizuotą programą.